

νον, ὡς τὸ ἤλεκτρον, καὶ μὲ γούσιν πικρὰν, καὶ δρι-
μεῖαν· εἶναι πολὺχρηστον εἰς τὴν Ἱατρικὴν.

Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον καὶ Ὁξὺ τῆ Χαλκάνθου ὀ-
νομάζεται, ἐκβάλλεται χυμικῶς, ἀφ' ἧ ξηρανθῆ ὁ χάλ-
κανθος εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς τὸ πῦρ διὰ τῆς διασταλα-
γῆς. Νομίζεται ἐγκριτον ἐναντίον τῆς ἐπιληψίας, καὶ
τῶν θερμῶν, καὶ λυμικῶν πυρετῶν.

Λέγεται καὶ ἔλαιον χαλκάνθου τὸ τελευταίως διαστα-
λαζόμενον, ἀλλ' ἀναρμόστως, καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν ἀ-
νάλυσιν τῶν μετάλλων. Ἴδὲ **ΧΑΛΚΑΝΘΟΣ**.

Ζαχαρόπνευμα

Τρυγιόπνευμα

Τερεβινθόπνευμα

Ἴδὲ

ΖΑΧΑΡΙ

ΤΡΥΓΙΑ

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ.

Πνεῦμα τοῦ Βεργαμάτου, εἶδους λεμονίε εὐώ-
δης γνωρισθὲν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Βέργαμον· χρησιμεύει
εἰς τὰς μυροπόλεις, καὶ φέρεται ἀπὸ τὴν Σικελίαν.

ΠΟΪΜΝΙΑ λέγονται κυρίως τὰ ἀθροίσματα τῶν προ-
βάτων, καὶ τῶν αἰγῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα λαμβάνει τὸ
ἐμπόριον ἐκτὸς τῶν κεράτων, μαλλία, τρίχας, πτί-
λον, γάλα, βέτυρον, τυρίον, καὶ δέρματα. Ἴδὲ **ΠΡΟ-**
ΒΑΤΟΝ, καὶ **Αἶξ**.

ΠΟΛΥΤΡΙΧΟΝ χόρτον τριχοειδές, καὶ διὰ τοῦτο
Καπιλλάριον (Capillaire) παρὰ τῶν Γάλλων ὀνομάζεται,
παρὰ δὲ τῶν Βοτανικῶν Ἀδιάντον, καὶ εἶναι πολλῶν
εἰδῶν, ἢτοι Ἀδιάντον λευκὸν τοῦ Καναδά, καὶ Ἀδιάν-
τον λευκὸν τῆ Μοντπελιέρ, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ εὐχρη-
στα, μάλιστα τὸ τελευταῖον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν
συροπίων, περὶ ὧν ἴδὲ **ΚΑΠΙΛΛΑΡΙΟΝ**· τὰ δὲ λοιπὰ
ὀνομάζονται Πολυπόδιον, Κητεράχιον, Ἐλελίφασκος ζωῆς
(*Salvia vitae*) Σκολόπενδρα, καὶ τὸ κοινῶς ἐγνωσμένον
Πολύτριχον εὐρισκόμενον εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ χρησι-
μεῖον κυρίως, ὡς αἱμαγωγὸν διὰ τὰ ἐπιλόγια τῶν γυ-
ναικῶν.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ. Ὁ Μῦς, τὸ Ποντίκι, ζῶον γνωστὸν
πανταχοῦ εὐρισκόμενον διαφόρων εἰδῶν, καὶ μεγεθῶν·
τοιῆτοι εἶναι οἱ εἰς τὰς οἰκίας ζῶντες, καὶ ἐνοχλεῖντες

τῆς

τῆς κατοίκου, οἱ εἰς τὰ χωράφια, καὶ πεδιάδας μεγα-
λῆτεροι, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ δέρμα κατασκευάζου διφ-
θέραι εἰς τὴν Γερμανίαν, ποταπᾶς, καὶ ἐλαφράς, καὶ
πωλοῦνται ἐδῶ ἕτοιμα· οἱ Μοσχοποντικοὶ τῶν ὁποίων
αἰσθανόμεθα τὴν εὐωδίαν χωρὶς νὰ ὠφεληθῶμεν, οἱ Ἀ-
σπάλαγες, τῆς ὁποίου, καὶ Τυφλοποντικούς, καὶ Χα-
μόργους λέγομεν, καὶ εἰς τὸ εἶδος αὐτῶν ἀνάγονται ἡ
Ἰκτίς Νυμφίσα, τὸ Σιντζάπι, καὶ τὸ Κακούμι.

ΠΟΝΤΙΚΟΦΑΡΜΑΚΟΝ. Ἰδὲ Ἀρσενίκιον.

ΠΟΡΦΥΡΟΥΝ, χρῶμα ἐφευρέθην πρῶτον ἀπὸ τοὺς
ἐμπορικωτάτους Φοίνικας ἀπὸ τὸν χυμὸν κογχύλης εὐρι-
σκομένης εἰς τὰ παράλια τῆς Συρίας, ἡ ὁποία εἰς ἡ-
μᾶς εἶναι ἀγνωστος. Ἡ βαφὴ αὕτη ἦτον κοκκίνη κλίνε-
σα εἰς τὸ ὑακίνθινον (μόρικον) καὶ ἐτιμάτο τὸ βαμ-
μένον ὕφασμα ἰσοβαρῶς μὲ τὸν χρυσόν, ὅθεν μόνοι οἱ
Αὐτοκράτορες, καὶ Βασιλεῖς, καὶ σπάνιοι τῶν Μεγιστά-
νων τῶν ἐφόρου αὐτὸ τὸ ἀκριβὸν χρῶμα, καὶ διὰ τοῦ-
το ἐπανομάσθη ἡ ἐφεστρίς, ἦτοι τὸ ἐπανοφόρι των Πορ-
φύρα.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους περιηγητὰς περίεργοι ἐπι-
μεληθέντες εὐρήκαν τοιαύτας κογχύλας εἰς διάφορα τοῦ
Ἰκεανῶ παράλια, καὶ ἔβαψαν πορφύρας, ἀλλ' ὅχι ὡς
τὰς παλαιὰς ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι καὶ ἂν ἦσαν τῶρα ἡ-
θελον περιφρονηθῆ· διότι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἔχου μίτη
τὴν στιλπνότητα, μίτη τὸ κατ' ἀρέσκειαν τῆ βαρέως βα-
θῦ, ἢ ἀνοικτὸν, τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει ἡ κοκκινιλία.

Οἱ Πατριάρχαι καὶ Ἀρχιερεῖς μας μεταχειρίζονται τὸ
τοιῦτο χρῶμα, εἰς τῆς Μανδύας των· οἱ τωρινοὶ Βασι-
λεῖς τὸ περιεφρόνησαν.

Ὁ Φυσικὸς Πλίνιος ὀνομάζει Βέκινον (διὰ τὴν ὁμοιό-
τητά τε μὲ τὴν κερατίνην ὄργανον μυσικόν, ἕτως ὀνομα-
ζομένην) τὸ ἓν εἶδος τῆς κογχύλης ἐκεῖνης, καὶ τὸ ἄλ-
λο Murex, Τρίβολον, ἀμφοτέρα μικρὰ κογχύλια, ἀπὸ
τὰ ὁποῖα χρειάζεται πολὺ πλῆθος διὰ νὰ βάψῃ τινὰς
κομμάτι ὕφασμα.

Ἡ εὐρεσις τῆς βαφῆς ταύτης λέγεται ὅτι ἐγένετο ἀ-
πό

πὸ σκῦλον, ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἔφαγεν αὐτὰς τὰς κογχύ-
λας ἐφάνη μὲ τὰ χεῖλη πορφυρᾶ, καὶ παρατηρήσαν-
τές τον, οἱ Φοίνικες, ἐπενόησαν αὐτὴν τὴν τότε πολῦτιμον
τέχνην.

Πορφυρῆν μάρμαρον κόκκινον, καὶ σκληρὸν, πολλὰ ζη-
τημένον καὶ ἀκριβόν. Ἰδὲ ΜΑΡΜΑΡΟΝ.

ΠΟΤΑΣΣΑ, ὀνομασθεῖσα παρὰ τῶν Ὁλλανδῶν Pot-
ache, ἥτοι στάκτη εἰς τὴν χύτραν, διότι κατ' ἀρχὰς με-
τεφέρετο εἰς τὰς χύτρας, διὰ τὴν φυλαχθῆ καλῆτερα, καὶ
ἐπειδὴ δὲν σημαίνει τι περισσότερον ἀπὸ στάκτην ἀμ-
μώδη μεταφερομένην εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὰ ὑπερβό-
ρεια μέρη, ἥτοι Ῥωσσίαν, καὶ Πολωνίαν, περιττὸν εἶ-
ναι τὴν μεταχειρισθῶμεν τὴν ξένην ταύτην λέξιν, καὶ
κάλλιον μοι φαίνεται τὸ κύριον τῆς στάκτης ὄνομα, καὶ
Ἰδὲ ΣΤΑΚΤΗ.

ΠΡΙΝΟΚΟΚΚΟΣ, βαφὴ ὀνομαζομένη Vernillon πα-
ρὰ τῶν Γάλλων, ἥτοι Σκωληκώδης, τὸ ὁποῖον σημαίνει
καὶ ἡ Ἀραβικὴ λέξις Κιρμῖς· εἶναι δὲ εἶδος κογχύλης
μικροτάτης εὐρισκομένης εἰς πυγμαίους τινὰς πρίνους Θα-
μνώδεις, μόλις δύο πόδας ὑψηλές, καὶ ἐκτεινομένης εἰς
δρυμὸς μεταξύ τῶν βάτων, μὲ φύλλα ἀειθαλῆ, καὶ μὲ
χρῶμα ζωρὸν, καὶ βάλανον ἀρκετὰ μεγάλην. Ὁ Βασι-
κος ὀνομάζει τὸν πρίνον τοῦτον *Ilex aculeata cocciglan-
difera*, ἥτοι πρίνος ἔγκεντρος κοκκοβαλανοφόρος.

Κατὰ τὴν Ἀνοιξιν μικρόντι ζωῦφιον δάκνον τοὺς κλό-
ρους αὐτῆ τῆ χαμοδένδρου, ἀποτελεῖ ἐξοίδημα (φύσκω-
μα) ὅσον κεγχρὶ, καὶ μετὰ ταῦτα σκεπάζεται μὲ
χρῶμα στακτηρὸν, καὶ χονδραίνει· ἐκεῖ εἶναι τὰ ὡὰ τῆ
ζωῦφίς ἐκείνης· ὅσοι δὲ ἔχον τὴν φροντίδα τὴν συνάξεν
τὴν πρινοκόκκον, παρατηρῆν πρὸ τοῦ τὴν ζωντανεύεν τὰ
ὡὰ, καὶ τὰ συναθροίζεν. Εἶναι δὲ ἐλαφρά, εὐθραυ-
στα, καὶ κόκκινα, ζωρὰ, καὶ στιλπνά, σκεπασμένα
μὲ ψιλὴν ἐπίδερμίδα, ἐκτὸς τῆ μέρους τῆς κολλήσεώς των
εἰς τὰ φύλλα. Ἐνδότερον ἀπὸ αὐτὴν, εἶναι ἄλλη κογ-
χύλη πυκνότερα, καὶ γεμάτη ἀπὸ κόκκιν, καὶ χρώματα
κόκκινα, καὶ λευκά.

Γίνεται τὸ Πρινοκόκκι εἰς ὅλα τὰ παράλια τοῦ Ἀρχιπελάγους, περισσότερο, ἢ ὀλιγώτερον.

Τὸ εἰρημένον ζώφιον κολλᾷ εἰς τὸ χαμόδενδρον τῆτο τὸν Μάρτιον, αὐξάνει ἕως τὸν Ἀπρίλλιον, καὶ περὶ τὰ τέλη τῆς Μαΐου εὐρίσκεται μὲ τὰ ὡάτη ὅτε καὶ τὸ συράζου.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζώφιον τῆτο κολλᾷ εἰς τῆς νέες πρίνες, καὶ τρυφερὸς περισσότερο ἀπὸ τὰ παλαιὰ δένδρα· οἱ Πελοποννήσιοι μετὰ τὰ τρία, ἢ τέσσαρα ἔτη, κόπτειν τῆς παλαιῆς, καὶ ἀφήνειν νὰ αὐξήσων νέοι πρίνοι ἀπὸ τὰς ἰδίας ρίζας, καὶ γίνονται χρήσιμοι.

Χρησιμεύει διὰ τὸ ὠραῖον κόκκινον χρῶμα, καὶ οἱ Τυρισῖνοι μὲ αὐτὸ βάφουν τὰ κόκκινα φέσια, καθὼς ποτε καὶ οἱ Βενετοὶ τὰς Σάγιας.

Οἱ Ὁλλανδοὶ μεταχειρίζονται τὴν Κοκκινιλλίαν, ἀλλ' οἱ Γάλλοι δὲν παρητήθησαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ πρινοκόκκι διὰ τὰς κοκκοβαφεῖς βαφάστων.

Χρησιμεύει εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ὡς στυπτικὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐμποδίζει τὰς ἀποβολὰς τῶν γυναικῶν, καὶ ὡς δυναμωτικὸν.

ΠΡΙΟΝΙ, ἐργαλεῖον σιδηροῦν, μακρὸν, λεπτὸν, καὶ πλατὺ, καὶ μὲ ὀδόντια γυρισμένα πρὸς τὸ μέρος ἐκείνου, ὃ ὁποῖος τὸ σύρει, χρήσιμον διὰ πριόνισμα, ἢτοι διὰ σχίσισμον τῶν σανιδίων, καὶ τομὴν ἄλλων ξύλων. Εἶναι δὲ διαφόρων εἰδῶν, καὶ μεγεθῶν, καθὼς καὶ σκοπῶν, ἢτοι διὰ σανίδας, διὰ μικρὰν ξυλουργικὴν, διὰ κόκκαλα, διὰ μάρμαρα, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν κατασκευάζου πολλὰ καλὰ πριόνια.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ζῶον γνωστὸν ἡμερον, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ μαλλί, τὸ γάλα, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς, τὸ δέρμα, καὶ ἑαυτὸν.

Πωλῶνται τὰ πρόβατα εἰς ποιμνία, καὶ ἀγοράζονται ἢ διὰ κρέας, καθὼς τὰ τῆς Καραμανίας, ἢ διὰ κρέας καὶ μαλλί, καθὼς τὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τυρκίας· ἢ διὰ μαλλί μόνον, ὡς τὰ τῆς Ἰσπανίας, καὶ τῆς Ἀγγλίας.

τὰ ὑστερινὰ ταῦτα φαίνεται νὰ ἦναι ἀκριβώτερα διὰ τὴν καλητέραν ὕλην, τὴν ὁποίαν δίδουσι χωρὶς νὰ φαγῶν.

Δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία, ὡς στοχάζομαι, ὅτι τὰ πρόβατα τῆς Ἰσπανίας ἤθελον εὐδοκιμήσῃ εἰς τὴν δυστυχῆ Ἑλλάδα, καὶ τὸ κλίμα, καὶ ὁ αἶρ εἶναι ἀρμοδιώτατα· ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος ὅταν λείπῃ ἡ πρόνοια; ὅλα τὰ καλά λείπουν, ἅς ἦναι καὶ αὐτὸ ἐν ἑξ ἐκείνων.

Εἰς τὴν Ῥωσσίαν μετεκομίσθησαν ἀρκετὰ, καὶ εὐδοκίμουν, καὶ δὲν εἶναι παράδοξον νὰ ἰδῶμεν τὰς τέχνας μετὰ ἕνα αἰῶνα ἀνθούσας εἰς ἐκεῖνο τὸ κλίμα, ὅπου πρὸ μιᾶς Ἑκατονταετηρίδος ἦσαν μέχρις ὀνόματος ἀγνωστοί. Ἴδὲ τί κάμνει ἡ πρόνοια.

ΠΡΟΒΑΤΟΚΑΨΗΛΟΣ. ἼΔΕ ΛΑΨΑΣ.

ΠΡΟΣΚΕΦΑΨΑΙΟΝ. Εἰς διάφορα μέρη ὑφαίνονται προσκεφάλαια ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπιστρώματα (μακάτια) κατὰ τὴν Ὄθωμανικὴν χρῆσιν. Τὸ Λούγδουνον (ἡ Λιῶν) ὑφαίνει ἑτερόμαλλα, καὶ ὠραῖα χρυσοῦφанта. Ἡ Προῦσα ἔχει τὰ δευτερεῖα, καὶ ἡ Κύπρος τυπώνει βαμβακερά· ἡ πολλὴ χρῆσις ὅμως συνίσταται εἰς τὰ ὀμαλά, καὶ συνηνωμένα, ὡς ῥυχα, ἰνδιανὰς, καὶ παρόμοια κάμνυσα ἀπὸ τὸ ἴδιον ἐπιστρώματα, καὶ προσκεφάλαια.

Καθὼς καὶ ἀλλαχῶς εἶπαμεν εἰς τὴν Προῦσαν ὑφαίνονται προσκεφάλαια ἀπὸ βαμβάκι, καὶ λινάρι, καλά, καὶ βασταγερά εἰς διάφορα χρώματα, καὶ πωλοῦνται μὲ τὴν δωδεκάδα· τὰ σχέδιά των εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὰ λεγόμενα Πολυσταύρια ἀποτελοῦντα φυσικῶς πολλὰ τετράγωνα μὲ τὸ ἐμβαδὸν διαφόρως ποικιλέμενον, καὶ αὐτὰ λέγονται κυρίως Προουσανά.

Ὑφαίνονται δὲ καὶ μὲ μετὰξι ἑτερόμαλλα (κατηγεδένια) ἢ μὲ ἀνθη ἑτερόμαλλον, ἢτοι ἐξέχον, καὶ τὸ ἐμβαδὸν ὀμαλὸν, καὶ χαμηλόν· ἢ ὅλα ἑτερόμαλλα μὲ σειρὰς κατὰ τὸ μέσον, καὶ ἄλλας ποικιλότητας εἰς τὰς κατὰ τὸ μῆκος ἄκρας. Εἰς αὐτὰ τῶρα ἐπιτηδεύονται πολὺ, καὶ γίνεται ἀρκετὸν ἐσωτερικὸν ἐμπόριον διὰ τὴν πολλὴν χρῆσιν τῶν προσκεφαλαίων, κατὰ τὸν Ἀσιατικὸν μας τρόπον τοῦ στρώματος τῶν οἰκιῶν.

Τὰ νεοσυστηθέντα ὑφαντήρια εἰς τὴν Χρυσούπολιν (Σκέταρι) ἀντικρὺ τῆ Βυζαντίε, μιμύμενα τῆς Περσικῆς εἰς εἰς τὸ ὕφασμα, καὶ τῶν ἄλλων ὑφαντῶν, καὶ αὐτῶν τῶν προσκεφαλαίων τῆς ὑπερέβησαν εἰς τρόπον ὥστε ἐφθασε νὰ πωληθῇ μία ζυγὴ προσκεφαλαίων ἑτερομάλλων διὰ γρόσσια 70, καὶ εἶναι πιθανὸν νὰ τελειοποιηθῇ ἀκόμη, ἡ τοιαύτη ὑφαντικὴ τέχνη, καὶ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰ ὠραῖα σχέδια τῶν ὑφαντηρίων τῆς Λαυδένης τῆς Γαλλίας, καθὼς ἔτι τῶρα τὰ ἐδικάμας ὑπερβαίνουν πολὺ εἰς τὴν στερεότητα, καὶ εἰς τὴν στίλπνότητα τῆς μεταξίου, προερχομένην ἀπὸ τὸ ἀποτύλιγμα αὐτοῦ χωρὶς τὴν χρῆσιν τοῦ σμήγματος.

ΠΤΕΡΟΝ λέγεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σκεπάζει τὰ πτηνὰ, καὶ τὰ βοηθεῖ διὰ νὰ πετῶν ἐπάνω εἰς τὸν αἶρα.

Εἰς δὲ τὸ ἐμπόριον χρησιμεύουν τὰ πτερά α. διὰ τῆς γραφικῆς καλάμης, β. διὰ τὰ στρώματα, καὶ προσκεφάλαια, γ. διὰ τοὺς κεκρυφάλους τῶν πολεμικῶν ἀξιωματικῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ δ. διὰ ἀεριστήρια, ἢ τοὶ ῥιπίδια.

Πτερά διὰ τὸ γράψιμον εἶναι τὰ τῶν πτερύγων τῶν χηνῶν, τῶν κύκνων, καὶ τῶν αἰετῶν. Προτιμῶνται ὅμως τῶν χηνῶν ἀπὸ ὅλα τὰλλα ἀπὸ τὴν Ὀλλάνδαν φέρονται τὰ καλλήτερα, ὡς ἐξηραμένα εἰς τὸν καπνὸν, καὶ περασμένα εἰς τὴν στάκτην, ὥστε δὲν ἔχουν παχύτητα, καὶ εἶναι στερεά· εἰς ἔλλειψιν τῆτων μεταχειρίζομεθα τὰ ἐντόπια.

Πτερά διὰ στρώματα τὰ κοινῶς Πέπελα, φέρονται εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἀπὸ τὴν Δακίαν (Βλαχομολδαβίαν) καὶ τὴν Ῥωσίαν, καὶ ὅταν ᾖναι καλά καὶ καθαρά ἀπὸ κύκνον, εἶναι ἐξαιρετὰ τὰλλα, ἀπὸ χήνας, καὶ αὐτὰς τὰς ὄρνιθας δηλαδὴ, εἶναι κατώτερα. Εἰς τὴν μετακόμισιν αὐτῶν, καθὼς καὶ εἰς τὸ μετάγγισμα, ἢτοι τὸ κένωμα ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο στρώμα, ἢ προσκεφάλαιον, χρειάζεται προσοχή· διότι καὶ αὐτὸς ὁ ἀκίνητος ἀὴρ εἶναι δυνατὸς νὰ τὰ διασκορπίσῃ ὅλα ὅσα μείνουν ἀπόλυτα εἰς τὴν διάκρισίν του.

Ἐπαι-

Ἐπαινῶνται καὶ τὰ λεπτὰ τοῦ στρεθοκαμήλου πτε-
ρὰ δι' αὐτὴν τὴν χρῆσιν, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ με-
ταχειρίζονται· ἀπὸ ἡμᾶς ὅμως δὲν ἐφρόντισέ τις να
φέρῃ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ μᾶς εἶναι ἀγνωστα ἕως
τώρα.

Πτερὰ διὰ κεκρυφάλως· τὰ πτερὰ τῆς Στρεθοκαμή-
λης βαφόμενα, καὶ τεμνόμενα διαφόρως χρησιμεύον πρὸς
ἐπίδειξιν εἰς τὰ σκιαδία τῶν Εὐρωπαϊῶν ἀξιοματικῶν,
καὶ διὰ στολισμὸν εἰς τὰς γυναῖκας, ὅταν θέλουν να
τὰ βάλλουν εἰς χρῆσιν κατὰ τὴν ἰδιογνωμίαν των· διὰ
ταύτην τὴν τελευταίαν χρῆσιν φέρονται ἀπὸ τὴν Γερμα-
νίαν, καὶ Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Τυρκίαν, καὶ αἱ καλαὶ
Κωνσταντινοπολίτισσαι εὐρίσκουν τὸν τρόπον να στολι-
σθοῦν μὲ αὐτὰ, καὶ ὅταν φεροῦν διαφορετικὰ ἀπὸ τὰς
Παρισίας, χρησιμεύον εἰς τῆτο καὶ τὰ πτερὰ τῆ Ἐρω-
διᾶ, τῆ Ταῶ (Παγωνίᾳ), καὶ τὰ παρόμοια.

Πτερὰ διὰ ριπίδια. Εἰς τὴν Μολδαβίαν κατασκευά-
ζονται πλεγμένα Μυστήρια ἀπὸ τὰ πτερὰ τῆ Ταῶ μὲ
μεγάλην ἐπιτηδειότητα, καὶ πωλῶνται ἕως 25, καὶ 30
γρόσσια τὸ ἓν εἰς τὸν τόπον. Εἰς δὲ τὴν Αἴγυπτον μὲ
βαμμένα πτερὰ κατασκευάζον ἀεριστήρια, ἐγκολλοῦντες
καὶ καθρέπτην εἰς τὸ μέσον, καὶ ἀπανταχὲ μὲ πτερὰ
στερεὰ, καὶ μεγάλα ἀετῶν, χηνῶν, Ἰνδικῶν ὀρνίθων,
καὶ τῶν ὁμοίων, κάμνον ἀεριστήρια χρήσιμα διὰ ρίπισ-
μα, ἢτοι φύσιμα τῆ πυρὸς, εἰς τὸ πρῶτον ἀναμμα.

ΠΤΗΝΟΨ, ζῶον δίπουν, πτερωτὸν, πετῶν εἰς τὸν
ἀέρα· ἀπὸ αὐτὰ, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα εἶναι ἡμε-
ρα καὶ ἄγρια. Χρησιμεύει εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ πτερόν
των, ὡς ἀνωτέρω, μερικὰ ὅμως ὡς οἱ Ταῶ, οἱ Σειρῖ-
νες τῶν Μακάρων Νήσων (Κανάρια) καὶ ἄλλα, πωλῶν-
ται πρὸς τὰς τρυφηλὰς, ἢ διὰ τὴν ὠραιότητάτων, ἢ διὰ
τὴν μελωδίαν των.

Διὰ τὰ ἄξια περιεργείας ἐγράψαμεν εἰς ἴδια Ἄρθρα,
καὶ ἰδὲ ἐκεῖ.

ΠΤΙΛΟΝ, τὸ Τυρκιστὶ Τεφτίκη, τρίχα αἰγὸς ἢ αἰ-
παλὴ, ὅση κρεύεται ὑπὸ τὰς μασχάλας τῶν τεσσάρων

ποδῶν της διὰ τῆτο καὶ παρὰ τῶν Ἰταλῶν Gambello ὀνομάζεται.

Ἡ Σμύρνη δίδει εἰς τὴν Εὐρώπην ἀρκετὸν ἀπὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν συνάζεται μερικόν. Χρησιμεύει δὲ εἰς τὴν ὑφασίαν τῶν καλητέρων τῆς Εὐρώπης καμηλωτῶν, καὶ παρομοίων πλεκτῶν, ἢ ὑφαντῶν πραγμάτων.

Καλὸν εἶναι τὸ ἀπαλὸν, μακρότριχον, καὶ καλὰ διαλεγμένον. Διαφέρει πολὺ τὸ καμηλόμαλλον (περὶ τῆ ὁποῖα ἰδὲ τὸ ἴδιον Ἄρθρον) ἀπὸ τὸ πτίλον, καὶ εἰς τὴν ποιότητα καὶ εἰς τὴν τιμὴν.

Εἰς τὴν Σμύρνην πωλεῖται τὸ πτίλον μὲ τὸ τζεκι, τὸ ὁποῖον ζυγίζει $1\frac{1}{2}$ ὀκ. καὶ ἰδὲ εἰς τὸ Β'. Βιβλίον τὰς λέξεις ἌΓΚΤΡΑ, καὶ ΣΜΥΡΝΗ.

ΠΤΙΛΩΤΟΝ, ὁ Τουρκιστὶ Κετζές, κατὰ τὸν Γεωγράφον. Μετὰ τοὺς δύο τρόπους τοῦ ὑφάσματος, καὶ πλέγματος, ἔπεται τρίτος ἢ κατασκευὴ τῶν πτιλωτῶν εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν ρούχων· εἶναι ὅμως πιθανόν, ὅτι τὰ πτιλωτὰ νὰ εἰσέφευρέθησαν πρότερα τῶν λοιπῶν διὰ τὴν ἀπλότητά των.

Πτιλωτὰ δὲ λέγονται, ὅσα ρῆχα κατασκευάζονται ἀπὸ μαλλία, ἢ πτίλον χωρὶς νῆμα, ἢ ὑφασμα, ἀλλὰ μὲ μόνον τὸ μάλαγμα, κόλλημα, καὶ κτύπημα, ὁποῖοι εἶναι οἱ τῶν Ἀσιατικῶν πῖλοι (κιελάχια) τὰ σκιαδία τῶν Εὐρωπαϊῶν· τὰ μεγάλα πτιλωτὰ (κετζέδες) τῶν Σκυθῶν καὶ Ταρτάρων, καὶ ὅμοια.

Μεταχειρίζονται εἰς τὰ ψιλὰ πτιλωτὰ, τὰ πτίλα τῶν καστορίων, τῆς στρεθοκαμήλης, τῆς λαγιδίης, τῆς αἰγός, τῆς καμήλης, καὶ τὰ μαλλία τῆς Ἀμερικανῆς προβατοκαμήλης· εἰς δὲ τὰ χονδρά, τὰ μαλλία τῶν ἀρνίων, καὶ προβάτων.

Οἱ Σκύθαι, καὶ οἱ Λάπωνες κατασκευάζου ἀπὸ πτιλωτὰ ὄχι μόνον ὑποστρώματα, ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρους σκηναὶς εἰς σχήματα καλυβῶν, καὶ φυλάττονται ἀπὸ τὰς μεγάλας ψύχρας τῆς κλίματός των, ἐγκατοικοῦντες μὲ τὴν οἰκογένειάν των.

Οἱ Τάρταροι τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου (Κριμέας) φέρονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πολλά δι' ὑποστρώματα· ἀλλὰ μικρὰ, καὶ ἀχρεῖα ἀπὸ μόνον μαλλὶ προβάτων, καὶ τὰ πωλῶν πολλά εὐθυστὰ εἰς χρῆσιν τῶν πτωχῶν νὰ στρώσῃν τὰς κατοικίας των τὸν χειμῶνα.

Οἱ Ἀσιατικοὶ κάμνουν ἀπὸ πτίλον τῆς Καμήλου πύλας διὰ καλύμματα τῆς κεφαλῆς, τὰς ὁποίας φορῶν ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς Τυνησίης πύλας, ὡς θερμότερες. Οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ, ὅταν ἐπιτύχῃν τοιοῦτο κυβλάχι ἀπὸ τὰς τρίχας καμήλας πορευθείσης εἰς τὴν Μέκκαν, τὸ στοχάζονται καὶ ἰαματικὸν εἰς τὸν κεφαλόπονον, καὶ ὅλως θαυματουργόν.

Διὰ δὲ τοὺς Δερβισάδες (εἶδους καλογήρων) κατασκευάζονται πειραμιδοειδῶς ὑψηλὰ, καὶ αὐτὰ φορῶν χειμῶνα, καὶ καλοκαῖρι, ὡς οἱ καλόγηροί μας τὰ καλυμμαύχια.

Οἱ Εὐρωπαῖοι μεταχειρίζονται τὴν πτιλυργικὴν ταύτην διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σκιαδίων των, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως ἐξοδεύεται ἄπειρον πλῆθος, καὶ εἰς χονδρὰς περικνημίδας, καὶ ἄλλα παρόμοια διὰ ζέσταμα· ὥστε εἶναι εἰς ὅλον τὸν κόσμον εὐχρηστος καὶ αὐτὴ ἡ τέχνη, ὡς ἡ ὑφαντικὴ, καὶ ἡ πλεκτικὴ, τὰς ὁποίας ἠμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν ἀδελφάσ της.

Πρωτότοκος ὅμως εἰς τὴν ἀνθρωπίνην χρῆσιν πρέπει νὰ ἐφάνῃ ἡ πτιλωτικὴ αὕτη· διότι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι γνωρίζοντες τὸ μαλλὶ πρὸ τῆς Βαμβακίης, καὶ τῆς Λιναρίας, εὐκόλα τὸ ἐπάτησαν, τὸ ἐκόλλησαν, καὶ τὸ μετεχειρίσθησαν· μετὰ δὲ ταῦτα ἔμαθον νὰ τὸ ὑφαίνῃν, ἢ νὰ τὸ πλέκουν, καὶ κυρίως νὰ τὸ νήσουν.

ΠΥΖΑΪΚΑΝΘΑ, Grana d' Avignone. Ἴδὲ **ΚΟΪΚΟΣ**.

ΠΥΖΙΪΣ, μικρὸν σκεῦος διαφόρων σχημάτων, σκεπαζόμενον, καὶ ἀσφαλιζόμενον μὲ ἐπὶ τούτου καμωμένον σκέπασμα, χρήσιμον εἰς τοὺς πραγματευτὰς, διὰ νὰ βάλλῃν ψιλὰς πραγματείας, ὡς πετράδια, καὶ ἄλλα, καὶ εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν ὁμοίως. Λέγεται Τυρ-
κι-

κιστὶ Κυτῶ. Ὀνομάσθη δὲ Πυξίς παρὰ τῶν Προγόνων
μας, διότι ἀπὸ ξύλον πυξῆ κατασκευάζεται· ἀλλὰ πε-
ρὶ μὲν τῶν ἀπλῶν, καὶ ποταπῶν κατασκευαζομένων ἀ-
πὸ διάφορα ξύλα, ἢ πέταυρα, καὶ μᾶλλον θῆκαι, ἢ
πυξίδες ὀνομαζομένων, δὲν ἔχω τὶ νὰ εἶπω, ὡς γνω-
στῶν εἰς ὅλους μας.

Πυξίς δὲ κυρίως ἄς ὀνομασθῆ ἢ κοινῶς λεγομένη
Ταμβακέρια, ἀναγκαία δὲ ὅσες μεταχειρίζονται τὴν
καπνοκόνιν (Ταβάκον) καὶ κατασκευαζομένη ἀπὸ δια-
φόρες ὕλας, ὡς πυξὸν, ρίζαν ἐλαίας, χαρτὶ πισσωμέ-
ρον, κέρατα, μάρμαρα, ἐλεφαντόδοντα, χελῶνας, ἄρ-
γυρον, χρυσόν, καὶ τὰ τοιαῦτα, κοσμουμένη μὲ εἰκόνας
διαφόρες, ἔγκαυστα, καὶ πετράδια, καὶ πωλυμένη κα-
τὰ τὴν ἐσωτερικὴν τιμὴν τῆς ὕλης, καὶ τὴν τέχνην τῆς
κατασκευῆς.

Τὰ σχήματα αὐτῶν εἶναι παντοῖα, καὶ πολυεῖδη,
καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη διὰ τὴν μεγάλην χρῆσιν τῶν ἐγκα-
τοίκων τῆς ἔχει ἐργαστήρια τοιούτων πυξίδων.

Ἐκτὸς μερικῶν χρυσῶν, αἱ ὁποῖαι κατασκευάζονται
εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅλαι αἱ λοιπαὶ φέρονται ἀ-
πὸ τὴν Γερμανίαν πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων τῆς Ὀθω-
μανικῆς Ἐπικρατείας, καὶ εἶναι κλόνος τῆ ἐμπορίας μέ-
τριος καὶ αὐτός. Ἡ Πανήγυρις τῆς Δειψίας εἰς καιρὸν
εἰρήνης μᾶς δίδει τὰς περισσοτέρας, καὶ πωλοῦνται μὲ
τὸν ἀριθμὸν, καὶ αἱ ποταπαὶ μὲ τὴν δωδεκάδα.

Διαφέρει ἡ πυξίς, τῆς θήκης, διότι ἡ θήκη δέχεται
ἐν ᾗ πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ προσαρμοσμένα, καὶ προσ-
διορισμένα δι' αὐτήν· ἡ δὲ πυξίς ὅ,τι καὶ ἂν ἐμβάλλῃ
τινάς, καὶ ἐκτείνεται εἰς ὅλην τὴν σημασίαν τῆ Κυτίς·
ὅθεν ἠμπορῶ νὰ εἶπω, τόσας πυξίδας σῦκα, ἢ σταπί-
δας, καθὼς καὶ τόσας ἀδάμαντας ἐμπεριεχομένους εἰς
πυξίδα ὑπὸ τὴν σφραγίδα μου, κ. τ. λ.

ΠΥΡΙΤΗΣ, παρὰ τοῖς Φυσικοχημικοῖς λέγεται κάθε
λίθος, ὁ ὁποῖος εἶναι σκληρὸς, καὶ κτυπώμενος μὲ βαμ-
μένον χάλυβα σπυθιρεβολεῖ πῦρ. Ἰδιαιτέρως ὅμως ὀνο-
μάζομεν πυρίτην τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζόμε-
θα

Θα εἰς τὰ πυροβολικὰ, διὰ νὰ ἀνάψωμεν πῦρ, ἢ εἰς τὰς μηχανὰς (καὶ εἶναι αἱ αὐταὶ) τῶν Τυφεκίων, καὶ ἄλλων τοιούτων πυροβολικῶν ὀργάνων.

Τοιαῦται πέτραι εὐρίσκονται εἰς διάφορα μέρη τῆς Τυρκίας εἰς χρῶμα κυανομέλανον, λευκόφαιον, καὶ λευκοκίτρινον, καὶ πωλοῦνται εὐθυναί.

Εἰς τὴν κάτω Ἀλβανίαν κατὰ τὸ χωρίον Λέχοβον λατομῶνται αἱ λευκόφαιαι, καὶ εἶναι καλήτεροι ἀπὸ τὰς λοιπὰς κατὰ τὴν γνώμην μῆ, ὡς λεπταὶ, ἐλαφραὶ, καὶ πυροβολιτικαί. Κοινῶς λέγονται Στυρνάρια, καὶ ἀπὸ τῆς Τυρκικῆς Τζακμακόπετραι πωλοῦνται πανταχῶς, καὶ εἶναι εὐθυναί.

ΠΥΡΙΤΙΣ ΚΟΝΙΣ, τὸ Τυρκιστὶ Βαρῆτι, καὶ Ἰταλιστὶ Polvere, ἢτοι κόνις. Συντίθεται ἡ οἰζύφλογος αὐτὴ κόνις ἀπὸ $\frac{2}{3}$ τῆς ὅλης βάρους θείου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἀνάμμα, καὶ τὸ πῦρ, $\frac{1}{3}$ νίτρον διὰ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν οἰζυτάτην ἀραίωσιν, καὶ τὸν ἦχον, καὶ $\frac{1}{3}$ ἀνδρακα ἐσβυσμένον διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νίτρον νὰ μὴ σβύσῃ μὲ τὴν οἰζυτῆτα τῆς ὀρμῆς τῆς τοῦ πῦρ τῆς θείας.

Τὸ θειάφι πρέπει νὰ ἦναι καθαρὸν, καὶ εἰς ραβδία. Τὸ νίτρον ἀπὸ τὸ γινόμενον ἀπὸ τὸ καθάρισμα τῶν ἀκαθάρτων ὑλῶν τῶν σταύλων, περιστερεῶνων, τόπων, ὅπου κατερῶν ἄνθρωποι, ἢ ζῶα, καὶ ἄλλων παρομοίων μὴ βλεπομένων ἀπὸ τὸν ἥλιον. Οἱ ἀνδρακες πρέπει νὰ ἦναι ἀπὸ ξύλα ἀπαλά, ὡς μικρὰς λεπτοκαρυᾶς, ἰτέας, καὶ παρόμοια, καιόμενα εἰς κλίβανον, καὶ σβυόμενα μὲ χῶμα, καὶ ἄλλην ξηρὰν ὑλὴν, χωρὶς νερόν παντελῶς, διότι τὸ νερόν βλάπτει πολὺ τὴν πυρίτιδα.

Δι' ἑκατὸν ὀκάδες πυρίτιν χρειάζονται, ὡς ἄνω

Νίτρον	—————	ὀκάδες	75
Θειάφι	—————		12 $\frac{1}{2}$
Ἄνδρακες	—————		12 $\frac{1}{2}$

Ὀλότης Ὀκάδες 100

Ἄφ' οὗ ἐτοιμασθούν τὰ τρία εἶδη ταῦτα καθαρισμέ-
να, ὡς εἶπομεν, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν καλητέρας ποιό-
τητος, μεταφέρονται εἰς τὸν μύλον, τῷ ὁποίου ὁ τροχὸς
στρεφόμενος ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ κινῆντος (Ἰδὲ Μύ-
λος) ἀνωκαταβάζει κοπάνους ἐμπίπτοντας εἰς τόσους ὄλ-
μους (γυδία) ἀπὸ τῆς ὁποίου ὁ μεγαλύτερος μύλος ἔ-
χει ἕως 24.

Εἰς τῆς ὄλμους τῆτους ἐμβάλλει ὁ πυριτιδοποιὸς με-
τρίαν ποσότητα, ζυγίζοντας ἀκριβῶς τὰ εἶδη διὰ τὴν
φυλαχθῆ ἢ ἀνωτέρω ἀναλογία, καὶ χύνει νερὸν διὰ τὴν
γένουον ζύμη, καὶ πάλιν τὰ βρέχει, τετράκις δηλαδὴ,
ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἕως 20 ὥρας, καιρὸς ἀρκετὸς διὰ
τὴν κοπανισθῆν, τὴν συνενωθῆν, καὶ τὴν ζυμωθῆν.

Τότε ἐκβάλλοντας τὴν ζύμην τὴν περὶ ἀπὸ κόσκινον
μὲ τομάρι βοῶς τρυπημένον, καὶ τὴν ἀπλώνει εἰς τὸν
ἥλιον, ἐπάνω εἰς ξύλινον ὑψηλὸν κατάστρωμα, καὶ τὴν
σκεπάζει μὲ δυνατόν, καὶ πυκνὸν πανί ἕως τὴν ξηραν-
θῆ ἐντελῶς, καὶ ἔπειτα τὴν κοσκινίζει μὲ πυκνὸν κό-
σκινον, διὰ τὴν πέσῃ μόνος ὁ κονιορτὸς, καὶ συναρίζει τὴν
πυρίτιδα εἰς βαρύλλια.

Ἐπικίνδυνος εἶναι καὶ ἡ κατασκευὴ, καὶ ἡ φύλαξις
τῆς πυρίτιδος, καὶ ἡ μετακόμισίς της, καὶ χρειάζεται
μεγάλην προσοχὴν· διότι ὄχι μόνον τῆς παρευρεθέντας,
ἀλλὰ καὶ ὅλα ὅσα εὐρεθούν πλησίον αὐτῆς τὰ ἀναπο-
δογυρίζει· τὸσαύτη εἶναι ἡ ἀκράτητος, καὶ ὀξυτάτη ὀρ-
μῆ της.

Κατὰ τὸ μέγεθος τῶν τρυπημάτων τῆς εἰρημένης πρῶ-
της κοσκίνης, γίνεται καὶ ὁ κόκκος τῆς πυρίτιδος, καὶ ἀ-
ναλογικῶς κατὰ τὸ μέγεθος τῶν πυροβόλων ὄπλων γί-
νεται καὶ ἡ μεταχείρισις, ἥτοι διὰ τὰ κανόνια ἢ χονδρο-
τέρα, διὰ τὰ τυφέκια λεπτοτέρα, καὶ λεπτοτάτη διὰ
τὰ προσανάμματα (ἀγζότια).

Τὸ ἐμπόριον τῆς πυρίτιδος, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὴν
πολεμικὴν, εἶναι ἐμποδισμένον· ἀπὸ ὅλας ὁμως τὰς πα-
ραλίαις Πόλεις τῆς Εὐρώπης λαμβάνουν οἱ Ναύκληροι διὰ
χρῆσιν τῶν караβίων των, καὶ πωλοῦν.

Ἐγκρί-

Ἐγκρίνεται διὰ τὴν ὀξύτατην δραστικότητα της ἡ Πυρίτις τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς Ὀλλάνδης.

Εἰς τὴν Κωνσταντινῆπολιν οἱ Βασιλικοὶ πυριτοδοποιοὶ ἐργάζονται ἀδιακῶπως εἰς δύο μεγάλους Μύλους, καὶ κατασκευάζουν ὅσην χρειάζονται αἱ Βασιλικαὶ ὀπλοθῆκαι· καὶ ἐλευθέρως πωλεῖται διὰ τοὺς κυνηγούς, καὶ δι' ὅσους φέρουν ὄπλα.

ΠΥΡΟΒΟΛΑ ὈΠΛΑ. Ὅσα διὰ τῆς πυρίτιδος ἀποβελίζουσι βόλια ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Ἴδὲ ὈΠΛΑ.

ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΑ. Ὁ πυροβόλος χάλυψ, μικρὸς βαμμένος, μὲ χειρολαβὴν, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ κτυπήσωμεν τὸν πυρίτην λίθον· ὁ λίθος αὐτός, καὶ ὁ πυροτεχνικὸς σπόγγος· τὰ τρία ταῦτα, ἢτοι Χάλυψ, Πυρίτης, καὶ πυροτεχνικὸς Σπόγγος περιληπτικῶς λέγονται Πυροβολικά.

ΠΥΡΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΠΟΓΓΟΣ, ἡ ἥσκα, χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ ἀνάψῃ πῦρ, ἀπὸ τὰς ἐξερχομένους σπινθήρας μετὰ τὸ κτύπημα τῆ πυροβόλου εἰς τὸν πυρίτην λίθον· εἶναι δὲ τριῶν εἰδῶν.

α. Ἀπὸ τὰ γινόμενα ἐπάνω εἰς τὰς παλαιὰς δρυς, καὶ ὀξείας, καὶ σφενδάμνας εἰς εἶδος μανηταρίων ἐπαυξήματα.

β. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἴδια δένδρα σηπώμενα, τὸ μεταξὺ φλοιᾶς, καὶ ἐντερῶν ξύλων των. Ἀμφω ταῦτα τὰ εἶδη βράζονται μὲ στάκτην πολὺ, πλύνονται, καὶ ξηραίνονται εἰς τὸν κλίβανον ἀποτελεῖνται· ἄλλοι βάλλουσιν καὶ νίτρον, διὰ καλῆτερον.

γ. Πανὶ καυμένον ὅσον νὰ μαυρίσῃ, μάλιστα τὸ βαμβακερόν.

Ρ

ΡΑΒΑΨΒΑΡΟΝ, ἀπὸ τοῦ Ῥὰ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ Βόλγα, καὶ βάρβαρον ὅτι κοντὰ εἰς τὰς Ἑλληνας ὅλα τὰ ξένα ἔθνη, καὶ πολὺ περισσότερον οἱ παρὰ τὸν Βόλγαν οἰκῶντες, ἐνομίζοντο βάρβαροι, καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἀπὸ τὸ Τυρκικὸν τὸ λέγει Ῥαβέντι. Εἶναι δὲ ρίζα χόρτου μὲ φύλλα πλατέα, καὶ βαμβακώδη, καὶ ἄνθη σαρκόχρα, καὶ ἀστροειδῆ. Γίνεται εἰς τὴν Μενγκαλικὴν Ταρταρίαν, καὶ εἰς τὴν Σίαν, καὶ εἰς Σελιγκίγκοι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ Ῥωσσία πωλεῖ εἰς τὴν Εὐρώπην ὅπου καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς δαπανῶνται μέγισται ποσότητες διὰ τὰς πολλὰς ὠφελείας τε εἰς τὴν Ἰατρικὴν.

Τὸ Ῥαβάρβαρον εἶναι κινητικὸν μὲ εὐκολίαν, καὶ καθαρτικὸν τοῦ αἵματος ὅταν δὲ δοθῇ κόνις ἐψημένη κατατῶ στυπτικόν.

Γνωρίσματα τῆ καλῆ εἶναι ὁ ἐλαφρὸν, τὸ ἔξω χρώμα τε κίτρινον ὑπομέλανον, τὸ ἔσωθεν μαρμαρωτὸν, ὡς τὸ μοσχοκάρυον, κροκοειδές, καὶ μικτὸν μὲ πελιδνὸν κίτρινοι ἢ ἔσία τε ὀλίγον μανηταρώδης, καὶ ἡ γεῦσις ὀλίγον πικρά ὅταν βληθῇ εἰς τὸ νερὸν γὰ τὸ βάψῃ, ὡς κρόκος, κατακίτρινον.

ΡΑΚΙ, Τυρκιστὶ καὶ Ῥάκα κατὰ τὰς Ἀγγλίας, ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἀρέκ τῶν Ἰνδῶν, κάθε εἶδος μεθυστικοῦ ἀποσταλάγματος ὁ αὐτὸ ἐδηλῶσε καὶ τὸ Σίκερα τῶν Ἑβραίων ὅτι εἰς τὴν γλῶσσάν μας ὅμως εἶναι περιττὴ ἢ πολιτογραφία τῆς λέξεως ταύτης, διότι ἔχομεν τὸ Νάμα διὰ τὰ ἀπλά καὶ τὸ πνεῦμα διὰ τὰ μετεκβαλμένα ὅθεν Οἰνόπνευμα, ἢ Οἰνόναμα τὸ ἀπλὸν Ῥακί, καὶ ἰδιωνύμως τὰλλα ἀποτελεῖσιν ὅλην τὴν ἐκφρασίμ μας.

ΡΑΠΟΝΤΙΚΟΝ. Οἱ Ἀρχαῖοι δὲν ἐγνώριζον τὸ Ῥαβάρβαρον, καὶ μετεχειρίζοντο τοῦτο, τὸ ὁποῖον γίνεται κατὰ τὸ ὄνομα εἰς τὰ παράλια τῆ Εὐξείνου πόντου, καὶ εἶναι στυπτικόν, εἶδος Λαπάθου. Διακρίνεται δὲ ἀπὸ τὸ πρῶτον, διότι τῆτο ἔχει τὰς ἴνας εὐσυγράμμους, ἐκεῖνα

δὲ σταυρωτάς· τὸ δὲ ἔσωτε εἶναι κοκκινωπὸν· οἱ ἐγκριτότεροι Βοτανικοὶ τὸ γνωρίζουσι δι' Ἰππολάπαθον.

ΡΑΤΑΦΙΑ, πνεῦμα στεμφύλλων ζαχάρως. Ἰδὲ **ΖΑΧΑΡΙ**.

ΡΕΑΛΓΑΛΟΝ. Χυμὸς ἀρσενικῶδης κόκκινος· εἶναι δὲ φυσικόν, τὸ εὐρισκόμενον ἐνωμένον μὲ τὸ Ὀρπιμέντον, καὶ ἔχει χρῶμα κίτρινον· καὶ τεχνητὸν τὸ γινόμενον ἀπὸ τοῦ ἴδιου Ὀρπιμέντον λυμένον, καὶ χυμικῶς ὑψωμένον· ἢ ὑποκαθιμένη κοκκίνη ὕλη εἰς τὸ χωνεῖον εἶναι τὸ **Ρεάλγαλον**.

ΡΕΒΕΝΤΟΥΚΙ. Κανναβόπανον τῆς Ῥωσσίας διὰ παραβόπανα λευκασμένον φερόμενον, καὶ πωλλέμενον εἰς δύο εἶδη στενὸν, καὶ πλατὺ πρὸς 40 πήχεις περίπου τὸ κομμάτι.

ΡΕΝΝΑ, ζῶον τῆς Λαπωνίας. Ἰδὲ **ἸΠΠΕΛΑΦΟΣ**.

ΡΙΝΟΜΑΚΤΡΑ. Μανδήλια τῆς μύτης, γίνονται διαφόρων εἰδῶν, χρωμάτων, καὶ μεγεθῶν, ἀπὸ μετάξι, λιγύρι, καὶ βαμβάκι, καὶ ὅλα φέρονται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, μάλιστα τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ πωλλεῖται μὲ τὴν δωδεκάδα· τὰ καλλήτερα φαίνονται ἀπὸ τὸ παρίτων· τὰ τῆς Ἰνδίας ὅμως ἐγκρίνονται. Ἰδὲ καὶ **ΠΑΝΙ**.

ΡΗΤΙΝΗ, χυμὸς παχὺς, καὶ ἰξώδης, ἀποστάζων ἀπὸ διάφορα δένδρα. Παράγεται ἀπὸ τῆς ρέου, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸ τρέχω, καὶ ἀποστάζω, καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν τρέξιν ἀπὸ ἑν δένδρον χρειάζεται τούτο τὴν κοπῆν, ἐξ οὗ παράγεται τὸ κόμμι, ἔπεται ὅτι τὸ κόμμι καὶ ρητίνην τὰ ἴσῃ τὰ αὐτὰ, καθὼς καὶ τὸ ἐκλαμβάνει ὁ κύρ Σαβαρῆς. Διαφέρει ὅμως κατ' ἄλλας, διότι ἡ ρητίνη δὲν ἀναλύει εἰς τὸ νερόν, ἀλλ' εἰς τὸ οἰνόπνευμα· τὸ δὲ κόμμι καὶ εἰς τὸ νερόν.

Ἡ γλῶσσά μας ὅμως κυρίως ὀνομάζει ρητίνην τὴν ἀποστάζουσαν ἀπὸ τὰς πεύκας (δαδιάς) ἀπὸ τὰς ὁποίας γίνεται ἡ πίσσα, καὶ ὑγρόπισσα (τὸ κατράνι).

Χρησιμεύει ἡ Ῥητίνη εἰς πολλὰς τῶν κρασίων διὰ τὴν μὴ ὀξυνίσουν τὸ καλοκαίρι.

Καθαριζομένη γίνεται εὐχρηστος εἰς ὄσους μεταχειρίζονται τὸν Κασσίτερον διὰ νὰ κολλήσουν τὰ γανωμένα φύλλα τῆ σιδήρου, καὶ αὐτῶ τῆ ὀρειχάλκου, καὶ Τυρκιστὶ ὀνομάζεται Τζάμ Σακίζ.

Ἀπὸ τὴν ρητίνην ἐκβάλλεται ἔλαιον διὰ τὴν Ἱατρικὴν χρῆσιμον ὡς εὐκοίλιον, καὶ μαλακτικόν.

Πολλὰ Βασί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τυρκίας ἔχουν πεύκας παλαιάς, καὶ ἐκβάλλουν Δαδί, καὶ Ῥητίνην πολλήν· ἀλλ' ὡς προείπομεν, τὰ παράλια τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης δίδουν περισσοτέραν. Ἰδὲ ΠΙΣΣΑ.

Εἶδη Ῥητίνης.

α'. Βάλσαμον, ἡ ρητίνη ὑγρὰ, ἔστια ρητινώδης, ἀποστάζουσα ἀπὸ τὰ δένδρα, ἄλλοτε καθαρά, καὶ ὑγρὰ ὡς τὸ ἔλαιον, καὶ ἄλλοτε ὀλίγον πηκτοτέρα.

Θεωρία. Τὰ Βάλσαμα τῆς Μέκκας, τῆς Τολουῦς, τῆ Κοπάου, τῆς Περουῦς εἶναι τύπου τοῦ εἶδους, ἀλλὰ καὶ ἡ Τερεβινθίνη ὅταν ἐψηθῇ καὶ βαθυκοκκινίση λέγεται Κολοφωνία· ἡ δὲ ὑγρὰ συναριθμεῖται μετὰ αὐτῶ.

β'. Ῥητίνη ξηρά. Αὕτη εἶναι βάλσαμον, ἡ ρητίνη πυκνωθεῖσα εἰς τὴν φλοιὴν τῶ δένδρου ἀπὸ τὴν θερμότητα τῆ ἡλίου, πυκνωθεῖσα, καὶ κολλήσασα ἐκεῖ.

Θεωρία. Τοιαύτη εἶναι ἡ κωμὴ ρητίνη, καὶ ἔτι τὸ μωσχοθυμίαμα, ἡ ρητίνη τῆς Ἰαλαπας, ἡ μαστίχη, τὸ κόμμι τῆς Ἀγριελαιίας, ἡ Τακαμάκα, τὸ θυμίαμα, καὶ ἄλλα ὅμοια.

γ'. Τὸ Κηρίον καὶ αὐτὸ εἶναι ὕλη ρητινώδης, καὶ ἐλαιώδης εὐρισκομένη τὸ περισσότερο εἰς τὰ αἰθαλῆ δένδρα, καὶ συναζομένη ἀπὸ τὰς μελίσσας, καὶ ἄλλα τριαῦτα ἔντομα ζώφια.

Θεωρία α'. Τὸ λευκασμένον κηρίον εἶναι καλὸν μόνον διὰ λαμπάδες, ἀλλ' ὄχι καὶ δι' ἄλλας χρήσεις· ἐπειδὴ εἰς τὸ λεύκασμα χάνει τὸ ἐλαιώδες καὶ χρισματῶδες του καὶ κατὰ μέρος.

Θεωρία β'. Τὸ κόμμι λάκκα εἶναι τῆς ἰδίας φύσεως,

σεως, καὶ συνάζεται ὡς τὸ κηρί, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν διαφέρει, καθὼς καὶ τὸ Ἀμερικανὸν Κηρίον.

Ἡ Χαλβάνη, τὸ ἀμμωνιακὸν Κόμμα, τὸ Σαγαπηνόν, τὸ Βδέλλιον, ἡ Ἀσσαφαίτιδα, ἡ Καραύνα, ἡ Σαρκοκόλλα, ὁ Λάβδανος, καὶ ἄλλα, ὡς θεωρεῖς εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα, εἶναι κόμμα ρητινώδη. Ἰδὲ προσέτι καὶ Πεύκη, Πίσσα, Σμύρνα, Θυμίαμα, Κάμφορα, Στύραξ, Σανδαράχη, αἶμα δράκοντος, Εὐφόρβιον, τὰ ὅποια εἶναι στερεαὶ ρητίναι. (Ἰδρολογία τῆ Βαλλερίου).

ΡΙΖΑ. Μέρος τῶν φυτῶν, τὸ ὁποῖον θαμμένον εἰς τὴν γῆν ἀπορροφᾷ τὸν χυμὸν, μὲ τὸν ὁποῖον τὰ τρέφει, καὶ τὰ ζωογονεῖ· εἶναι δὲ ἰνώδης, καὶ μὲ φλοιὰν λεπτήν, ἢ χονδρὴν κατὰ τὸ φυτόν.

Χρησιμεύουν αἱ ρίζαι εἰς τὴν Ἰατρικὴν, εἰς τὴν Βαπτικὴν, καὶ εἰς τὴν Ξυλουργικὴν, ὡς ἡ ρίζα τῆς Ἐλαίας, καὶ ἄλλαι· ἀλλὰ περὶ τῶν ὅλων εἴπαμεν εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα, καὶ εἶναι περιττὸν νὰ τὰ ἐπαριθμήσωμεν.

ΡΙΖΑΡΙ. Ρίζα χρήσιμος εἰς τὰς βαφεῖς διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα ὀνομαζομένη Ἑλληνιστὶ Ἐρυθρόδανον. Ἡ φλοιά τῆς ρίζας ταύτης εἶναι κοκκίνη, καὶ τὸ ἔσω κιτρινόχρυσον. Σπείρεται τὸν Μάρτιον εἰς καλλιεργημένην γῆν, καὶ χρειάζεται 18 μῆνας διὰ νὰ χονδρύνῃ, καὶ νὰ πολλαπλασιασθῇ ἄρκετὰ ἡ ρίζα του διὰ νὰ συναχθῇ.

Ἡ Φλάνδρα, καὶ Ζελάνδα ἐκδίδουν ἄρκετόν, καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Σμύρνη, ἀφ' ἧ ἀποπληρῶν τὰς χρεῖας των, στέλλουν καὶ εἰς τὰ ἔξω μέρη.

Ἐξοδεύεται πολὺ Ριζάρι εἰς τὴν βαφὴν τῶν κοκκίνων βαμβακερῶν νημάτων, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποτελέσουν. Εἰς τὰς ἄλλας βαφὰς ὅμως τὸ χρῶμα τὸ γινόμενον μὲ τὸ ριζάρι εἶναι ἐξίτηλον, ἥτοι ἐκβαίνει, καθὼς καὶ τῶν βαφικῶν ξύλων τῆς Ἀμερικῆς (Βακαμίων)· μόνον εἰς τὰ νήματα ταῦτα, διὰ τὸν τρόπον τῆς βαφικῆς κατανατᾶ ἀνεξίτηλος.

ΡΙΠΙΔΙΟΝ, τὸ κοινότερον Ἀριστήρι, καὶ Τουρκιστί

Γέλ

Γὰρ πιζῆς γίνεται ἀπὸ διάφορα πράγματα, καὶ πρὸς διαφόρους χρήσεις.

α. Διὰ φύσημα τῆ προσανάμματος τοῦ πυρὸς κατασκευάζεται ἀπὸ πτερὰ αἰτῆ, ἢ ἄλλων μεγάλων πτηνῶν, καὶ ὀρνέων.

β. Διὰ ἀέρισμα, καὶ ἐπισκίασμα τῆ προσώπου, ἀπὸ διάφορα πτερὰ, ἢ ἀπλά, ἢ βαμμένα, καὶ τῦτο ἔχει τὸ ἔσωθεν καλοκαμωμένον, καὶ εἶναι σχεδὸν στρογγύλοι· ἄλλο κατασκευάζεται ἀπὸ περγαμνὸν (μεμβράναν) χρυσόγραπτον, μὲ λαβὴν ἐλεφαντίνην· ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ ἀπλοῦν χαρτίον.

γ. Διὰ τὰς μύας μὲ ξυλίην, καὶ κοκκαλίην λαβὴν, καὶ φύλλα φοινίκων κατὰ μῆκος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀπὸ Ταωνόπτερα. Ἴδε ΠΤΕΡΟΝ.

Ὅλα ταῦτα κατασκευάζονται εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικρατίαν, καὶ χρησιμεύουν εἰς τὸ ἔσωτερικὸν ἐμπόριον.

Ἀπὸ δὲ τὴν Εὐρώπην φέρονται τὰ μικρὰ διὰ τὰς γυναῖκας χάρτινα μὲ διαφόρους ἐπιγραφάς, καὶ ζωγραφίσματα κολλημένα εἰς ξύλον τῆς Μαῶν, ἢ ἐλεφάντινον, καὶ ἀνάγονται εἰς τὰ β. ὀλίγα ὅμως, καὶ ὄχι πολὺ ἀκριβὰ, ἐπειδὴ ἀντὶ τέτων μεταχειρίζονται αἱ καλαί μας τὰ μικρὰ μεταξωτὰ, καὶ κεντημένα ἐπίσκια (ombrelle) ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ περισσότερα κεντῶνται ἀπὸ τὰς ἰδίας κατὰ ἀρέσκειάν των, καὶ κατασκευάζονται εἰς τὸν τόπον· χρησιμεύουν δὲ ἀντὶ ριπίδων στρεφόμενα πρὸς τὸ ἐν μέρος, καὶ βασταζόμενα ἐκεῖ διὰ μηχανῆς.

ΡΟΚΑ, ἢ Ἡλακάτη παρ' Ἑλλησι, ἐργαλεῖον ξυλίον, χρήσιμον διὰ τὰς γυναῖκας νὰ νήθῃν μαλλί, λινάρι, καὶ βαμβάκι· εἶναι δὲ ἢ μὲ κωνοειδὲς τὸ κεφάλι, καὶ δένον ἐκεῖ τὸ νηθισόμενον λινάρι, καὶ λοιπὰ, καὶ αὐταὶ κατασκευάζονται παρὰ τῶν τορνευτῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὸ Κίτρος παράλιον τῆ Εὐξείνῃς πόντου, ὅθεν φέρονται· πολλαί· ἢ διχαλωταί διὰ τὰς χωρικὰς, καὶ κατασκευάζονται ἀπὸ δένδρα βλαστάνοντα σταυρωτοὺς κλόνους, ὡς κρανιάς, καὶ ἄλλα.

ΡΟΤΒΙΝΙ, πετράδιον. Ἴδε ἌΝΘΡΑΞ.

ΡΟΤ-

ΡΟΥΜΙ, τὸ ζαχαρόπνευμα. Ἀφ' οὗ ὁ ζαχαρόμυλος συνθλάσῃ τὰ καλάμια, καὶ χυθῆ τὸ ζαχαροποιὸν Συρόπιον εἰς τὰ ἐπὶ τῆτος βαλμένα ἀγγεῖα, τὰ μένοντα σκύβαλα βαλλόμενα εἰς λέβητα διασταλακτικόν, παρόμοιον εἰς ὅλα μὲ τὸν χρησιμεύοντα διὰ τὸ οἰνόπνευμα, ἀποδίδουν τὸ ζαχαρόπνευμα, τὸ ὁποῖον ῤῆμι οἱ ἐντόπιοι, καὶ μετ' αὐτὲς ὅλη ἡ Εὐρώπη ὠνόμασεν.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, μάλιστα τῶν λεγομένων Δυτικῶν Ἰνδιῶν, ἢτοι Νήσων αὐτῆς, ὅπῃ γίνεται ζάχαρι, διασταλάζεται καὶ τὸ πνεῦμα τῆτος, καὶ φέρεται εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ τὰ βαρύλλια, πωλούμενον μὲ τὸ Ἀγγλικὸν μέτρον Γαλλῶνι, τὸ ὁποῖον ζυγίζει περὶ τὰς 1050 δραχμὰς, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν, τὸ δὲ καλῆτερον εἶναι ἐκεῖθεν βαλμένον εἰς μικρὰς μαύρας φιάλας.

Διὰ τὴν καλὴν ποιότητά τε εἶναι κριτῆς ἡ γεῦσις τῆς Γαμαϊκῆς ὅμως ἐγκρίνεται ἀπὸ ὅλης ὡς καλῆτερον.

Χρησιμεύει διὰ μεθυστικὸν ποτὸν, ὡς τὰλλα πνεύματα, καὶ μὲ αὐτὸ ἀποτελεῖται ἡ λεμονάδα, ἢ τὸ ἀπλῆν βρασμένον Θέ, Πόνσι (Punch) βάλλωντας διπλαδὴ εἰς ἑκεῖνα καὶ ζαχαρόπνευμα εἰς ἀνάλογον ποσότητα, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν χρῆσιν ἐξοδεύεται τὸ περισσότερον.

Χρησιμεύει καὶ διὰ τρίψιμον εἰς τὰ ρευματικά, καὶ εἰς τὰ μέλη, ὅπῃ ἢ ἀπὸ κρῦον, ἢ ἀπὸ κτύπημα ἔκαμψτάσιν τὸ αἷμα, καὶ προξενεῖ πόνους. Ἴδὲ καὶ ΖΑΧΑΡΙ.

ΡΟΥΧΟΝ, Τυρκιστὶ Τζόχα, Γαλλιστὶ Drag, καὶ Ἰταλ. Ranno. Τὸ ὕφασμα τῆτος, τὸ ὁποῖον φέρεται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς μεγάλας ποσότητας πρὸς χρῆσιν ὅλης τῆς Τυρκίας, ἔχει ὕλην τὸ μαλλί, καὶ κατασκευάζεται εἰς διάφορα μήκη, καὶ πλάτη, βαφόμενον ὁμοίως εἰς παντοειδῆ χρώματα, καὶ ἐπειδὴ εἶναι εἰς γενικὴν χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων, εὐλογον μοὶ ἐφάνη νὰ ἐπτείνω τὸ Ἄρθρον τῆτος, διαγράφων καὶ τὴν ὕφασίαν του, καὶ τὰ γνωστότερα εἰς ἡμᾶς εἶδη τῶν ῤῆχων.

Ἐργοχειρεῖον ὀνομάζω τὸ ἐργαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται τὰ ῤῆχα, ἀπὸ τῆς Manifattura, καὶ κα-

ταχρηστικώτερον Fabbrica, Ἰταλογαλλικῆ. Ταύτου μεῖται δὲ καὶ εἰς τὸν ὑφασμὸν τῶν πανίων, καὶ κατασκευὴν τῶν πλεκτῶν, ὅταν γίνωνται εἰς οἰκοδομὴν ἐπὶ τούτου προσδιωρισμένην, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν συντρόφων, καὶ ἐχόντων ὑπ' αὐτοὺς ἐργάτας νήθοντας, διατυλίσσοντας, ὑφαντὰς, βαφεῖς, καὶ ἄλλας πολλοὺς κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὑφαντικῆς ταύτης, ἢ ὅποια γίνεται εἰς τὰ καλῆτερα ῥῆχα, ὡς ἀκολουθεῖ.

Εὐχρηστότερα μαλλία διὰ τὰ ἐξαίρετα ῥούχα εἶναι τὰ μεταφερόμενα ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν Σεγοβίαν, τὰ ὅποια ἀφ' οὗ ἐκβληθῆν ἀπὸ τὴν Βάλλαν, βάλλονται εἰς λέβητα ἔχοντα $\frac{2}{3}$ ἀπλῆν νερόν, καὶ $\frac{1}{3}$ ἕρος, ὀλίγον θερμότερα ἀπὸ τὸ χλιαρόν, καὶ ἀφ' ἧς μείνεν αρκετὴν ὥραν, διὰ νὰ ἐκβῆ ἡ ἄση (σαριά) καὶ ἄλλαι ῥυπαρίαι, στραγγίζονται, καὶ πλύνονται εἰς τὸν ποταμὸν, ὥστε ξηραίνοντα νὰ μὴ ἔχουν μίτη ὄσμην προβατεῖαν, μίτη νὰ ἀφήνεν εἰς τὸ χέρι πάχος.

Μετὰ ταῦτα ξηραίνονται εἰς τὴν σκιάν, διότι ὁ ἥλιος τὰ κάμνει τραχεὰ, καὶ κυανῆς ποιότητος, καὶ μετὰ τὸ τέλειον στέγνωμα τὰ κτυπῆν μὲ τὰ ῥαβδία ἐπάνω εἰς ταρρῆς (κιγκλίδας καμωμένας ἀπὸ πολλὰ σταυρωτὰ καρφωμένα ξύλα) ξυλίνες, ἢ ἀπὸ σχοινία διὰ νὰ ἀπαλύνεν, καὶ νὰ καθαρισθῆν ἀκόμη, καὶ ἔτω τὰ δίδουν εἰς γυναῖκας ἐπίτηδες συναγμένας νὰ τὰ καθάρισεν μὲ ἀκρίβειαν, καὶ ὀνομάζονται Καθαρίστραι.

Διαδέχονται ταύτας οἱ Κτενισταί, οἱ ὅποιοι ἀφ' ἧς ἀλείψουσι τὰ μαλλία μὲ ἔλαιον τὰ κτενίζεν μὲ τὰ ἐπὶ τέττα σιδηρόδοντα κτένια (ἰδὲ ΚΤΕΝΙ), καὶ διὰ τὸ ἀλειμμα προτιμᾶται τὸ ἐλαιέλαιον, βαλλόμενον εἰς μὲν τὸ διὰ στημόνι τὸ $\frac{2}{9}$, εἰς δὲ τὸ διὰ ὑφάδι διωρισμένον τὸ $\frac{2}{5}$ τῆς βάρους τοῦ μαλλίου ἀναλογικῶς.

Δίδονται ἔπειτα εἰς τὰς νηθέσας, καὶ γινόμενα νῆμα, τὸ μὲν διὰ ὑφάδι, τυλίσσεται εἰς καλάμια ἀρμόδια διὰ τὴν κερκίδα· τὰ δὲ διὰ στημόνια μὲ τὸ διαλυστῆρι, διυλίζεται, καὶ ἀλειφόμενον μὲ κόλλαν γίνονται ἀμφοτέρα ἔτοιμα διὰ τὸν ὑφαντήν.